

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 201.

Göteborg den 29 jan. 1964.

Käraste min Lillasyster!

Nu har jag 2 brev från dej att erkänna och besvara. Och jag tackar för båda med nr 200 och 201. Visst hade du rätt i att du skrev 200 den 27/12. Dessa båda måste alltså heta 201 och 202.

Jag har just en ny städhjälp här i dag. Hon är från åldringsvården. Den jag hade förut var nog så vänlig och snäll. Men hon hade det felet att hon kunde inte städa. Nu får vi se om denna kan sänt. Det vore ju bra.

Å så var jag på apoteket i dag, men hade inte tittat på dina brev, så jag tänkte inte på dina stolpiller. Men jag ska gå ner i morron innan detta brev går. Så väl att strumporna slog väl ut. Skall gå till Törnstens och se om de mörka finns kvar. Jag har inget månadskort ännu och är inte ute så ofta. Ännu har jag inte börjat hälsa på mina gamla vänner men snart ska jag väl sätta i gång, dock inte med samma fart som förut tror jag.

I dag ringde Hildur Augzell och frågade hur det var med mej, för hon hade hört - det var visst genom Gerhards - att jag ramlat och brutit bena. Det har ja g tack och lov inte. Dom hänger alltfört ihop fastän dom är surrande och sovande. Att en gammal missionär har panna att låta oss kosta på en så lång resa för en så kort tid! Dom där gamla som varit hemma tycks ha smittats av de unga, som tycks ta det hela på ett annat sätt än ni och de andra av gammal god kvalité. Dom har sina barn hemma och dom får ta studenten och allt möjligt och så kan dom inte försaka examenadagen. Det har varit många "dagar" som både ni och andra hade velat vara hemma. Men ni har haft ett annat valspråk.

På tal om resa, så har väl redan vår utrikesminister Torsten Nilsson med maka och ett helt sällskap därtill gett sej iväg till Japan. Jag tror att det var 6 eller 7 uppvaktande eller vad dom ska kallas. Och såna resor ska vi också betala. Troligen koster dom åtskilligt mer än M:s. Kanske ni drabbar samman med Nilsson. Hälsa i så fall hjärtligt!

Jag for faktiskt ner till stan här om dan för att försöka få tag i dukar eller något annat för nästa jul. Men det fanns just inget. Men får i alla fall in mycket sänt fram på våren. Och då ska jag passa på innan amerikanerna kommer. Det är väl inte nödvändigt att dom skall handa pm julen, antar jag. Du ville ha något finare till Ogunis. Det som dom har kvaliteer på i dukar är mest rutiga av olika färger, och det vill du ju inte ha. Dom här tryckta sakerna är bomull.

Jag tycker att Oscar är skrabbig lite för ofta. Och du med för resten. Ni får allt se till att ni har ett uns hälsa och några små krafter kvar, då ni kommer hem.

Så roligt ni tycks ha haft med Stenströms. Det kan också vara en lagom visit. Tänk att Hjördis och Gerdie kommer så tidigt som den 23 maj. Så roligt!

Jag har ett obesvarat brev från dom sen långt före jul tror jag. Det har inte gått så bra för mej att författa epistlar under den här svaghetstiden. Men jag är ju mycket bättre. Och bara jag nu får klarat av bokslut och deklARATIONER, så ska dom väl få någracrader. Om jag vore som du, som kan skriva massor av brev t.o.m. då du ligger i sängen. Då orkar jag bara ligga, ligga.

I söndags den 26 var jag i kyrkan för andra gången. Flickorna Johansson ringde i slutet på veckan och bjöd på körkaffe. Och jag tackade J A. Då jag blivit någotsånär färdig på söndag morron fick jag se att det snöat så pass att det såg halt och farligt ut. Jag ringde till J:s och sa att jag vågar mej inte ut i dag. Men om en stund tänkte jag så här: Varför kan inte jag kosta på mej en bil till kyrkan en gång i livet? Visst kunde jag det. Och gjorde det också. 7:- kr. gick den till. Jag tog nämligen med en del tidningspaket som skulle till Riksföreningen och körde den vägen. Den vänligen chauffören gick av och stoppade in dom i brevlådan. Däribland var en bund Sinims land i händelse du vill se dom. Gamla för hela året för det blir inte avför mej att skicka ofta-re. I år har jag den inte. Mellan dessa tidningar ligger ett par tidningsblad HT och GP. som kanske kan intressera min"enda"syster. Så småningom ska hon väl få ett p-brev också. Men det har inte gått för mej än.

Jag lämnade ju Johanssons lite för fort. Först hörde vi en underbar predikan om helbrägdagörelse genom tron av Åkesson. Han tar det så enkelt och naturligt Inga konstigheter och inget tvång. Herren hjälper på olika sätt och på många olika vägar olika vägar. Ibland omedelbart, ibland genom läkare och medicinar och operationer. Ibland ser det ut som om han inte hjälpte alls. Men då ger Han kanske något som är ändå bättre än det bästa. Från kyrkan tog Mirjam och Ernst mej och Elisabeth med i sin bil till Viktoriagatan 7. Och därifrån skjutsade Åkesson oss båda hem.

I dag är det visst ett år sen David Börjesson lämnade oss. Förra julen fick jag och ett 30-40-tal vänner en stor begonia vradera av David. Jag har en liten grej av min kvar, hur länge den skall hålla. Vet inte om jag talat om att Sven och Ebba-Brita och deras 3 barn bor numera i Davids stora lägenhet. Kerstin har köpt sej en villa i Utby, bortåt Kortedala till. Som om du skulle veta var det är? Hon har ju Ann hos sej. Dom andra 3 är ju gifta.

Nu är det bara månader tills Lisa och David kommer. Jag frågade dom i senaste brevet om dom kommer till Toroslunda eller Arlanda eller kanske till det lilla

Uppgift från apoteket: Anusol-Hemoröjdal-Suppositorier kostar kr. 5:75 för 24 st.

Antecknat för hand i marginalen på originalet till detta brev 29/1 1964.

Bromma. Ebba tackar för brev i går. Har rätt ont i huvet vissa dagar.

På söndag firar vi Världsbaptismens dag och Y.M:s med Iris Bylin som talare. Det ska bli roligt få träffa och höra Iris.

Ebba och Ludde har haft det lite besvärligt under dom här senaste dagarna. Deras VC har gått sönder så dom har fått sätta in ett nytt, vilket skedde i förrgår. Så ska milaren komma endera dagen. Sjänt får dom ju kosta på själva. Men så bor dom ju billigt ändå. Min städhjälp, som är här nu, sa nyss att hennes dotter betalar för en 2-rumslägenhet i Kortedala kr. 350:- pr månad. Jag betalar mellan 150 & 155 på vintern och en 10-12 kr. mindre på sommaren. Och så bor jag i stans finaste samhälle!!!

I går ringde Hilma Johnson - 90 år - och frågade hur det var med mej. Du minns hon som talade om att mamma hade skickat med en fru kr. 2:- till henne i hennes ungdom, då hon låg sjuk. Sedan gav hon dej en tia vid närt tillfälle just som en tacksamhetsgård för den tvåkrona hon fick av Ida. Upprinnelsen var väl i slutet på förra århundradet. - Nu går jag till apoteket och antecknar sedan priset på stolpillerna och lägger på brevet med de tusende hälsn. *Rulyn*